

Baker-Hamilton kommissionens dokument indebærer rekrutteringen af USA's agenter for at redde denne i Irak, samt pusten af liv i det nye Mellemøsten-projekt!

Baker-Hamilton kommissionen udstedte den 6/12/2006 e.Kr. sin rapport (dokumentet) under titlen: "Vejen frem". Det mest fremtrædende heri var tre projekter:

1. Det rapporten kaldte for "En omfattende diplomatisk offensiv for at tackle Iraks problemer, ved etablering af 'Den internationale gruppe' til støtte for Irak, hvor denne gruppe betragtes som hovedværktøjet for den diplomatiske offensiv".

Dokumentet mente, at nerven i denne gruppe må være Iraks nabolande: "Saudi Arabien, Tyrkiet, Jordan, Kuwait, Syrien og Iran", samt de øvrige pågældende lande, "Egypten og Golfstaterne", hvor andre lande evt. kan tilsluttes ... som det fremstod i dokumentet.

Imidlertid fokuserede rapporten mere på Irans og Syriens rolle end de andres i denne gruppe. Rapporten sagde "USA skal engagere sig direkte med Iran og Syrien i et forsøg på at opnå en forpligtelse fra deres side til konstruktive politikker over for Irak og de øvrige regionale sager, og Washington må tænke over goderne og ligeledes konsekvenserne under sin stræben efter et positivt resultat, og man bør undersøge muligheden af gentagelsen af det iransk-amerikanske samarbejde i Afghanistan for at applicere det over det irakiske tilfælde... og den internationale gruppe bør gennem den diplomatiske indsats stræbe efter at overbevise Iran om, at det ligeledes skal tage specifikke skridt for bedringen af tilstanden i Irak".

2. Det direkte, seriøse engagement med den arabisk-israelske konflikt. I denne forbindelse siger dokumentet "Og i en større regional kontekst, vil USA ikke være i stand til at realisere sine mål i Mellemøsten, så længe det ikke engagerer sig direkte i den arabisk-israelske konflikt ... Der skal være en specifik og vedvarende forpligtelse til en omfattende løsning mellem araberne og israelerne på alle fronter: Libanon, Syrien og Palæstina. Denne forpligtelse skal omfatte direkte forhandlinger med – og mellem Israel, Libanon og de palæstinensere, der accepterer Israels ret til eksistens".

Dokumentet tilføjer: "Denne indsats skal snarest muligt omfatte ubetinget invitation til møder, under USA's og Kvartettens varetægelse, mellem Israel, Libanon og Syrien på den ene side, og mellem Israel og palæstinenserne på den anden side, hvor formålet er forhandlingen om fred, som det foregik under Madrid-konference i 1991 ... Og at Syrien anvender sin indflydelse hos Hizbollah og Hamas for løsladelsen af de tilfangetagne soldater, opnåelsen af Hamas' forpligtelse til anerkendelsen af Israel, og ikke at transportere våben til Hizbollah ... samt efterlevelsen af resolution 1701 og den internationale domstol og yderligere det fuldkomne samarbejde med efterforskningen ... og til gengæld for disse tiltag, og i konteksten af en omfattende, sikker fredsaftale, returnerer israelerne Golan under amerikanske garantier for Israels sikkerhed, der kan indbefatte en international styrke ved grænserne, herunder amerikanske styrker, hvis begge parter kræver det".

3. Omrokeringen af de amerikanske styrker. Dokumentet opklarer måden herfor:

- Tilbagetrækning af de fleste af sine styrker inden udgangen af år 2008.
- Udvalgte militærenheder forbliver inden for de irakiske militærenheder til optræning, efterretning samt luft- og logistisk støtte ... hvor antallet af disse bliver forøget fra 3-4 tusinde, som nu er udspremt i specifikke irakiske enheder, op til mellem 10 og 20 tusinde.
- Den amerikanske hær vedligeholder tilstedeværelsen af divisioner til hurtig udrykning, samt andre specielle styrker for udførelsen af militære operationer imod Qai'da-organisationen i Irak..
- Fortsættelsen af FBI's afdelingskontor i Irak, samt udvidelsen af dets institutioner og de adskillige efterforsknings områder, som indbefatter terrorisme ...

Rapporten tilføjer: "Og selv efter USA's tilbagetrækning af alle sine kampenheder uden for Irak, så vil det opretholde en betydelig militær tilstedeværelse i regionen, der indbefatter vores resterende styrker i Irak, dernæst dem, der er udstationeret omkring Irak i luften, til vands og til lands i Kuwait, Bahrain og Qatar samt en større tilstedeværelse i Afghanistan ...".

Disse er Baker-Hamilton kommissionens mest fremtrædende projekter. Det er ikke tilfældigt at dokumentet fra kommissionen, som blev dannet for flere måneder siden, bliver offentliggjort efter fiaskoen for USA's planer i

opnåelsen af det nye Mellemøsten-projekt, som det efterstræbte gennem Juli-krigen. Den nuværende rapport genoptager kursen i USA's planer, men denne gang under betegnelsen "diplomatisk offensiv" i stedet for den militære offensiv!

Kufir-kolonistaterne studerer gennemførelsen af sine planer via parallelle spor gennem forskellige fremgangsmåder, herunder de militære, økonomiske og politiske ... som alle er den rene gift, selv hvis nogle af disse blev indpakket i falsk ernæring, som det er tilfældet med nogle "retoucher" i Baker-Hamilton kommissionens indstillinger.

O Muslimer

Dette dokument bærer to forbrydelser inde i sit indre: **Den første** gør de etablerede stater i muslimernes lande, der er omkring Irak, og de fjerntliggende pågældende stater til en frontal forsvarslinie for de amerikanske soldater i Irak over for de muslimer, der modstår de soldater, som besætter Irak. Således at muslimernes blod udgydes for at bevare de amerikanske soldaters liv, så de med egne ben og i god behold vender tilbage til deres familier, i stedet for at vende tilbage til deres familier i afskyelige kister.

Den anden er genoplevelsen af forhandlingsatmosfæren om salg af landene og folkene på ny gennem at lægge det endelige jerngreb om Palæstina via en offentlig anerkendelse af jødestaten fra landets befolkning og fra "araberne" heromkring, om end disse betegnes som modstands - eller passivitets lande. Således at disse lande erklærer, hvad de skjuler af forhandling og anerkendelse, uden forbliven af et figenblad, der dækker dette. Og ligeledes uanset om modstandsorganisationerne i Palæstina hedder sekulære eller islamiske, så disse erklærer at sagen omhandler det, som blev besat i 1967, men hvad angår det forrige, så er det gået i glemmebogen!

Denne politik, der er inkluderet i Baker-Hamilton dokumentet er farlig til sådan en grad, at det ikke sømmer sig for muslimerne at passere den uden videre. Hvis muslimerne lader deres regenter blive rekrutteret for at opretholde USA's sikkerhed og føre det ud af sit dilemma i god behold og med bytte, hvor dens indflydelse i Irak opblomstrer, dens specielle styrker tiltager, dets efterretninger vokser og forplanter sig samt dets hurtige udrykningsstyrker, og de, der er endnu hurtigere, vandrer frem og tilbage trygt og sikkert ..., hvis muslimerne lader deres regenter være uden irettesættelse eller uden at arbejde på at udskifte dem, så vil både regenterne og de regerede gå til grunde ... Og hvis soldaterne accepterer at være en brynje, der beskytter de amerikanske styrker ved at yde sikkerhed og tryghed herfor, i stedet for at være en oplussende ild, der omgiver USA's soldater, og støtter Iraks befolkning for at befri denne fra *kaafir*-besætterens indflydelse..., hvis soldaterne accepterer passivitet, så har de pådraget sig ydmygelse og fornedrelse og deres forbrydelse vil være større og deres straf værre, fordi de besidder styrke og er mere kompetente til ændring end menige folk.

O Muslimer

Sandelig, det er en kendsgerning, der hver dag udstråler, at USA, og Vesten generelt, ikke formår at have stabilitet i nogen af muslimernes lande, uden at have agenter indefra, som støtter dem, og det er uanset hvor meget de udruster deres militærarsenal med våben:

Der er Palæstina, som trods englændernes mandat herover, og deres indhentning af jøder fra alle vegne, så kunne de alligevel ikke besætte Palæstina-1948, hvis ikke det var for arabernes regenters forræderi, som trængte ind med deres syv hære under påskuddet af, at redde det, hvorefter de overgav det og trak sig tilbage, undtagen en mindre skare blandt dem, der kæmpede motiverede af deres iman.

Da arabernes regenters forræderi derefter blev afsløret og folk mistede tillid til dem, opstod de sekulære organisationer, der over for folk erklærede befrielsen af Palæstina fra floden til havet ... Derefter endte de med at opgive floden og havet og accepterede to stater i Palæstina, for dem og for jøderne ... Derefter anerkendte de jødestaten i det meste af Palæstina, inden jøderne anerkendte en ministat for dem i en del af Palæstina!

Da deres forræderi derefter blev afsløret for muslimerne og folk mistede tillid til deres udsagn om befrielse af Palæstina ... opstod der på scenen islamiske organisationer, der erklærede befrielsen af Palæstina fra floden til havet. Derefter endte de, som deres forgængere, med at erklære, i højlys dag, at de ønsker en stat i det, som blev besat i 1967, og de betragter dette som en åbenlys, overvældende sejr!

Ville jøderne, USA eller Europa vove sig at erklære løsningsmodeller bestående af to stater i Palæstina, hvis de ikke havde fundet nogen blandt Palæstina-befolkningen, der accepterer at sælge ud af det meste af Palæstina til jøderne til gengæld for en skrøbelig ministat i en mindre del heraf?!

Og således forholder det sig med Irak og Afghanistan. Hvis USA ikke havde fundet en Karzai her og en Karzai der, vil det så være muligt for USA at have nogen stabilitet i disse?!

Dernæst er der Libanon, hvor Europa og USA rivaliserer herom gennem redskaber blandt sin befolkning således, at disse redskaber skændes indbyrdes, slås med hænder, stokke og sten, og endda kæmper mod hinanden ... Derudover går politikkerne, om end de sidder ved magten eller uden for, frem og tilbage og fortsætter med at dreje rundt indtil de store i udlandet bliver enige om løsningen, hvorefter deres håndlangere implementerer den indenrigs.

Og der er Somalia; efter at muslimerne heri rettede sig mod de Islamiske Domstole og tilsluttede sig endda uden kamp, hvor hele landet var lige ved at samles omkring Domstolene i Islams navn. Da brugte USA kravet fra Somalias Karzai (Abdullah Yousuf), fremsat i den midlertidige regerings navn, som påskud til at udstede en resolution fra sikkerhedsrådet for at indføre Den Afrikanske Unions styrker som indledning til de internationale styrker under påskuddet af, at løse konflikten mellem Domstolenes styrker og den midlertidige regerings styrker. Og hvad er disse for nogle styrker? Abdullah Yousufs regering er et amerikansk produkt, der er næsten dødt reelt, hvis ikke det var for USA's agenter støtte, især den etiopiske regering.

Trods at de Islamiske Domstole i Somalia er færre i antal og udstyr, så formåede USA ikke komme ind heri med magt, men anvender sine agenter udenrigs og indenrigs: Sudan med fred - og forhandlings image, og Etiopien med krig og sammensværgelser, og den indenlandske agent Abdullah Yousuf udsteder USA resolutionerne i hans navn ... Storbritannien har ligeledes fulgt disse skridt, da det forsøger at anvende sine agenter i Yemen for at skabe en åbning for sig selv, selv en lille åbning, hvorigennem de trænger deres pile ind i Somalia.

Og således forholder det sig i alle muslimernes besatte lande. Uanset hvor stor og udrustet *kufr*-kolonistaternes våbenarsenal bliver, vil de ikke have stabilitet i noget land, med mindre de har lydige "håndlangere" i det pågældende land, som sælger ud af deres *Deen* (Islam) til gengæld for deres dennesidige verden, og endda for andres dennesidige verden. Dette er en kendsgerning, som ingen benægter, undtagen den blinde og indsigtsløse:

"De blinde og de døve, som ikke forstår" (OQM. Al-Anfal 8: 22)

O Muslimer:

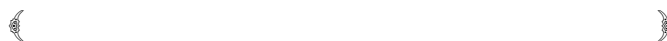
Baker-Hamilton dokumentet er rekruttering af regenterne i muslimernes lande, heriblandt de nærtliggende naboer til Irak og de fjerntliggende naboer. På den måde at de udgør en frontal forsvarslinie, der beskytter den kriseramte amerikanske hær, så muslimernes blod udgydes i stedet for at *kufr*-kolonialisternes blod udgydes. Dokumentet genkalder i sindet Bush Sr.'s rekruttering af nogle arabiske regenter til at sende deres hære med hans hær under den anden Golfkrig, medens Allahs Sendebud (saaws) siger ifølge det, som Al-Nasa'i berettede:

"Jeg er fritaget for enhver muslim sammen med en mushrik. Derefter sagde Allahs Sendebud (saaws): Sandelig, deres ild hører ikke sammen", som er metafor for deres deltagelse sammen i kamp.

Skønt dokumentet er mættet med dårligdomme, så er regenterne begyndt på at konkurrere om at udvise dens fordele og saglighed her og der. Det syriske regime er ved at danse af glæde over dens offentliggørelse.

Hizb ut-Tahrir advarer enhver regent og ansvarlig, der rækker en hjælpende hånd til USA for at redde det, eller rækker hånden til forhandling og anerkendelse af jøderne på nogen som helst centimeter af Palæstina. Partiet advarer dem mod Allahs vrede og Allahs tjeners vrede, og da vil ingen kunne redde dem fra deres bælgmørke skæbne i denne verden og i *al-akhirah* (det hinsidige), hverken USA, Europa eller jøderne. Deres forhold til dem vil være som Satans forhold til sine tilhængere:

"Ligesom Satan, idet den sagde til mennesket: Erklær kufr (mod Allah), men da det sagde det, sagde den: Jeg er fritaget for dig"
(OQM. Al-Anfal 8: 22)

"Dette er en meddelelse til menneskene, og lad dem blive advaret derved" (OQM. Ibrahim 14: 52)